

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Janus), Dukas és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukas M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Vatzina R. hirdetési irodájában.

93. szám.

BRASSÓ, Csütörtök, augusztus 13-án.

I-ső évfolyam 1885.

Brassó, 1885. augusztus 12.

Az országos kiállítás ma az állandó napi-kérdés nálunk; ez most nem enged felszínre kerülni más kérdést. Mégis felülkerekedett ezen egy szász képviselő, de ez alkalommal egy jó magyar érzelmű szász képviselő.

Bauszner Guidó levele választóihoz ma a legfontosabb, legérdekesebb tárgy, melyről beszélni lehet.

Ritka tünemény nálunk. Vajjon mit fog-nak szólni hozzá a szászok? ... Hogy tetszik nekik, ha egy szász képviselő azt mondja a szászoknak: „az erdélyi szászoknak saját jól felfogott érdekükben teljesen a magyar állam-eszme álláspontjára kell helyezkedniük és tá-mogatniuk kell mindazt, a mi a magyarság pozícióját a hazában megerősítheti. Ez az egyetlen mód a magyar államhatalommal való megegyezéshez, valamint az erdélyi szászok és magyarok közti azon véd- és dacz-szövetség-hez, mely az eloláhosodás közös veszélyével szemben mindkét félnek érdekében áll, de a szászokra nézve, a kik sokkal gyengébbek és sokkal nagyobb veszélyben forognak — ha-szonlíthatlanul becsesebb, mint a magyarokra nézve.”

Megszoktuk a mi jó szász atyánkfiaitól a hazafiság nagyon különös definícióját hallani. Felmagasztalták ők mindig a maguk hazafisá-gát, hogy ők ilyen, meg olyan hazafiak. — Mi tudjuk, hogy milyenek.

Hogy tetszik a t. atyafiaknak a hazafiság azon definíciója, melyet Bauszner ad nekik, mondván: „A hazafiság általában véve az a magasztos, szent érzület, mely az egyes embert arra ösztönzi és képesíti, hogy lelkesedve vért és életet tegyen kockára azon állam fentar-tása és erősítése érdekében, a melynek polgára. Ebből következik, hogy a hazafisággal okvet-len együtt kell járnia a készségnek, melylyel az állampolgár benső meggyőződésből elismer és megad mindent, a mi az állam fentartásá-hoz és erősítéséhez szükséges.”

Ez a valódi hazafiság, de nem az, a mit Schnell ur a megyegyűlésen oly büszkén val-lott. Csupa ironia volt. Ha van hazafias ér-zés a szászokban, úgy beszélnek, mint Bauszner s nem mint annyi száz agitátor. Ez a hang, melyen jó magyar ember beszélhet s nem az, a melyet a vad „Kronst. Ztg.” elég vakmerő

megengedni magának. S mégis azt meri állí-tani, hogy ők jó hazafiak. Igen bizony, ha a hazafiaság az állam, kormány s nemzet gya-lázásában, az állameszme aljas megtámadásá-ban, sárba hurozolásában rejlik, akkor ők csak-ugyan a legjobb hazafiak.

A magyarság legnemesebb, legbékésebb intenczióit meghiusítani akarni: abban áll az ő hazafiságuk. Összeegyeztetni a nemzetiséget a hazafisággal, azt nem tudják ők. Nem akar-ják tudni. Hogy jó szász lehet jó hazafi is, az szerintök nem lehet. — Pedig hallgassák csak meg ők, hogy mit mond erre egy szász, Bauszner:

„A tót, a ruthén, a román, a szerb, az erdélyi szász ép olyan jó magyar hazafi le-het, mint a tősgyökeres magyar, de azon fel-tétel alatt, hogy utógondolat nélkül fogadja el a magyar állameszmét és ehhez képest cse-lekszik. A ki azonban mint Magyarország fia ezt nem teszi és oly politikának hódol, mely nem fér meg a magyar állameszmével, az el-lentétbe helyezkedik a magyar állammal; az, ha pl. román, az absztrakt nemzetiségi elv szem-pontjából lehet román hazafi, de bizonyára nem magyar hazafi. E logikával szemben hi-ába fogadjuk meg a legünnepélyesebb alakban az államhoz való hűségünket, bármily őszintén és bármily jóhiszeműleg fogadjuk is meg. — Itt csak egy alternativa van: vagy igazán akarunk magyar hazafiak lenni és akkor tel-jesen a magyar állameszme álláspontjára kell helyezkednünk, vagy nem akarjuk, nem tud-juk magunkat erre elhatározni és akkor nem vagyunk magyar hazafiak.”

Igenis, a hazafiság nem tűr meg utógon-dolatot. A hazafiság olyan, mint az isten, nem tűr meg maga mellett bálványokat. Jó hazafinak lenni s mégis ellátni a németországi lapokat államellenes töltelékkel — hogy fér ez össze? Feleljenek szász urak.

Tudjuk, hallgatni fognak szokásuk szerint. Tudjuk, meg fogják támadni Bauszner szász képviselőt, renegátnak, a szász nemzet áruló-jának fogják őt nevezni, ki fogják tagadni őt nemzetükből, mert magyar érzelmtől áthatot-tan mert írni választóihoz s közvetve az ösz-szes erdélyi szászokhoz. Tudjuk, hogy ismét dicsekedni fognak hazafiságukkal. Csakhogy nem hiszi el senki. Tetteikkel tessék bizonyí-tani; konkrét eseteket, adatokat, bizonyoságo-

kat kérünk. Mi nem támadtuk meg az önök nemzetiségét a multban, hétszáz évig éltek önök közöttünk; nem akarjuk megtámadni a jövő-ben sem, — ha nem kényszerítenek reá.

Maradjanak önök németek, de legyenek jó magyar hazafiak. Ezt kívánjuk önök-től, ezt kívánni jogunk van.

Csak hallgassák meg, mit mond erre is Bauszner és szíveljék meg: „Mi erdélyi szá-szok mind kivétel nélkül németek akarunk maradni; ezt tehetjük is, sőt csakis a modern államban tehetjük. De ehhez okvetlenül az kell, hogy képezzük a modern magyar állam-nak egyik szilárd szobrát, hogy ezen állam feltétlenül bizhassék bennünk, számíthasson ránk, szóval hogy legyünk kipróbált magyar hazafiak, mert a magyar államnak csak így áll érdekében minket konzerválni és az el-oláhosodás immens veszélye ellen megóvni.”

Ha fenyegeti veszély a magyarságot ke-let felől, e veszély ép úgy érdekli önöket is. Ha egykoron Erdély eloláhosodik s erre kezét oláh teszi — ami bajosan fog megtörténni — önök csakhamar megszűntek szászok lenni. Saját érdekek kívánja tehát, hogy jó magya-rok legyenek. — Hát miért nem azok? Nem hallják, mit kiált önöknek saját vérbeli embe-rök: „Apáink nevében, népünk jövője és jóléte érdekében álljatok meg és forduljatok vissza, mig még idő van!” — Igen, a mig még idő van. Jöhet idő s talán nemsokára, midőn már késő lesz. Ha önök nem akarják elfogadni azt az elvet, hogy „minden erdélyi szásznak, aki igazi szász ha-zafi akar lenni, tetőtől-talpig magyar hazafinak kell lennie és utógondolat nélkül a magyar állameszme álláspontjára kell helyezkednie” — akkor tulajdonítsák maguknak a következmé-nyeket.

A magyar állam megkísért minden esz-közt önöket békés uton más érzelmekre s el-járásra birni. Önök nem akarnak. Ha min-den eszköz céltalan s hasztalan lesz, majd talál akkor az állam más módot; az még ke-vésbé fog tetszeni önöknek, de azzal mi már törődni nem fogunk. Az állam minden hatal-mát latba fogja akkor vetni, s mit gondol kedves „Kr. Ztg.” s „Tageblatt”, — maguk jó hazafiak! — ki fog győzni: önök-e, vagy az állam? . . .

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Brassó- s néhány szomszédmegye kőzetei.

— Iskolák számára gyűjtötte s összeállította Hausmann W. —
(Vége.)

Mint nagy keménysége daczára könnyen meg-lágyítható kőzet, már évek óta építési célokra hasz-náltatott. Brassóban több utca ezzel van kövezve. Szín tekintetében ez is gyakran váltakozik, még pedig világos szürke s sötétbarna között.

23. Tömösi homokkő. Ezen kő különösen régebbi időkben használtatott építési célokra. A nagy evang. templom Brassóban e kőből van építve. Még ma is használtatik vakolat gyanánt, minthogy igen könnyen feldolgozható. Keménységi fokozata igen vál-takozó. Némely rétegekben nagyon vékony s lágy, míg kvarezzsemekkel keverve igen kemény lesz.

24. Eocän konglomerát. Brassó megyében nagyon is uralkodó kőzet, mely a legmagasabb hegyek alkotásánál a leglényegesebb alkotó részt képezi, sőt egyes legmagasabb csucsokat önként képez. Egy mész-har-matos alaphoz Brassó megye összes kőzeteinek kisebb-nagyobb görgetegei vannak beékelve. E kőzet keményebb válfajai építési célokra használtatnak. Így például a vasúti gát Derestyétől Predeálig csaknem egyedül ezen konglomerátból van építve. A hol ez ismét alkotórészeire szétmállik, igen jó kavicsot képez.

A hétfalusi hegyek s a völgyben lévő dombok e kon-glomerátból alkotvák.

25. Homokkő szénrészekkel Türkösből. Ezen lágy homokkő-, mely igen sok szénrészecskét fog-lal magában, mint vékony ér csakis a Türkös mel-letti krétakonglomerátban fordul elő.

26. Mogyorósi-homokkő. Ezen kőzetet olasz vállalkozók nagy mennyiségben sokfélekép dol-gozzák s használják fel. A tömösi alagút nagyobbára ebből épült. A városban csatorna-szegélyezésre hasz-nálták. —

27. Apáczei homokkő. Ezen nagyszem-csés, durvább homokkő is sokfélekép használtatik. Ép-ugy mint az előbbi fiatal harmadkorba való.

28. Szeherdolli gipsz — kénsavas mész — előfordulása környékünkön csakis a zernesti hegyek kis területére szorítkozik. Ámbár gyakran nagyon ke-vert agyaggal, mindazonáltal sokfélekép használtatik fel brassai kőfaragók s asztalosok által; sőt gyakran készítenek belőle kisebb eszközöket, a melyeknek igen szép látszatjuk van.

29. Zöld trachyt-tufa Persányból — Palla. Nagyon gyakori használatban lévő kőzet, mely különösen azelőtt sirkeresztekre használtatott Brassó-ban. Egész Persány községe ebből épült. Nedves időnél igen szép zöld színt játszik. Felső Rákosnál is

előfordul a Palla, csakhogy egyrészt vékony erek alak-jában, másrészt annyira szétfordulva, hogy gyakorlati célokra nem használható.

30. Barnaszén — lignit — Baróthról. Ezen tekintélyes széntelepek csak ujjabb időben méltattak nagyobb figyelemre s érdemre. Jelenleg nemcsak gyári fűtésre használják, mint például Derestyében kazánok fűtésére, hanem magánházaknál is, csakhogy utóbbi esetben a kályháknak igen jól kell szelelnők, mint-hogy ellenkező esetben nagy mennyiségű az egészségre ártalmas gázok fejlődnek. Hogy ezen barnaszén is ös-erdők elsüllyedéséből, az u. n. lassu égés következté-ben képződött, azt a gyakran előforduló növénylenyo-matokról láthatni.

31. Mésztufa a Hegyes hegyről. Mésztar-talmu források lerakódásából származó tufa eléggé is-meretese az országban s alkotásukra nézve ezek egészen egyenlők. Brassó megyében igen tekintélyes tufatelepek fordulnak elő. A legnagyobb az Alsó-Tö-mösnél lévő Lambu-ban fordul elő, a melyet templom-tetőzet-építésre is használnak. A Nagykőhavas nevű hegyen s Bodzán szintén ismeretese ily tufát lera-kodó források. A Hegyes hegyen jelenleg nincs ily nagyobb forrás, de mindazonáltal van nagyobb tufa-telep, a mely azonban csak kevéssé ismeretes.

Még van idejük, még nem késő. Jőjjenek, mi szívesen fogadjuk önöket. A magyar társadalom kapui nyitva állnak önök előtt!

—y.

Belföld.

Főispánváltoztatás. A „Kronst. Ztg.” f. hó 10-iki számában nagy bölesen kisüti, hogy Brassó-megye nemsokára új főispánt kap. Szerinte gróf Bethlen András szeretett főispánunk vagy romániai követté, vagy Kis-Küküllő megye főispánjává lenne és helyébe Brassó-megye főispánjává Nagy- és Kis-Küküllő megyék jelenlegi kitűnő főispánja, gróf Bethlen Gábor nevezetnének ki.

Hogy honnan sütötte ki a böles tudósító ezen érdekes hírt, azt ő tudja, vagy legalább tudnia kellene. Mi részünkről nem tudhattunk meg semmit erről.

A kremsieri találkozáson, mint a „Nemzet” írja, gróf Taaffe azért lesz jelen, mert a fejedelmi találkozás osztrák területen történik. Egyébiránt ott lesz báró Orczy Béla is, mint a királyunk oldala melletti magyar miniszter.

Tisza miniszterelnök útja. A kormányelnök aug. 10-én este Ostendebe indult, honnan szeptember elején tér vissza. Vele megy Tarkovics miniszteri tanácsos.

A király útja. A király már augusztus 18-án éjjel Bécsbe utazik és onnan a királynével és a trónörökös párral, kik később szintén Bécsbe érkeznek, az orosz császári párral való találkozásra — valószínűleg e hó 24-én reggel — Kremsierbe utazik. — Tényleg ugyanis, még semmi hivatalos értesítés nem érkezett, az orosz császári pár megérkezésének napjáról és órájáról, sőt még uti irányáról sem, úgy hogy ma még lehetetlen pontosan megjelölni a találkozás óráját. Minden valószínűség szerint azonban az eddigi rendelkezéseknél, melyek szerint az összejövetel helye Kremsier lesz, fog maradni a dolog. Herczeg Hohenlohe főudvarmester ma Bécsből, hova reggel Innsbruckból érkezett, Kremsierbe megy, hogy ott a szükséges intézkedéseket megtegye. Mindenesetre úgy a császár, mint a csárna tartózkodása két, esetleg három napra fog terjedni, s abban az esetben, ha csak 25-én érkeznének, ő felsége nem lesz jelen a csehországi hadgyakorlatok első felvonulási gyakorlatainál. Ha azonban az orosz uralkodó pár 24-én érkezik Kremsierbe, akkor ő felsége onnan 26-án este elutazik, hogy 27-én Pilsenbe érkezvén, onnan azonnal a hadgyakorlatok színhelyére menjen. — Augusztus 19-én a király Pilsenből Bécsbe utazik s jelen lesz a szeptember 2-án Szt. Pölten és Tulinnál kezdődő hadgyakorlatoknál szeptember 5-ig 6-ikán Klagenfurtba megy, hol a katonai gyakorlatok ő felsége előtt 11-ikéig tartanak. Még ugyanazon napon ő felsége Pozsegába megy.

Pium desiderium.

E lapok olvasói közt bizonyára sokan vannak, kik azon számos kisebb-nagyobb csatornát névszerint sem ismerik, miken át szász polgártársaink hazafias jóakarataiból, a legdühösebb magyargyűlölet, aljas rágalmak és a magyarországi viszonyoknak valótlán, ferde közlése a nagy Németország minden tájára elszóvárog.

Nem szándékozom azonban azok hosszú sorozatát e lapok hasábjain a t. olvasó közönséggel megismertetni, s csak egyet akarok kiemelni, mely magában is elégséges, ezen köztünk ficzkádozó „kultur“-néptörzs jellemzésére.

Többi közt fekszik előttem egy a múlt évben szászországi Groszenhainban megjelent naptár, melynek címe: „Deutsche Warte” s a melynek iránya és iránya annyira hasonlít a „Siebebürgisch-deutsches Tageblatt“-éhoz, mint egyik tojás a másikhoz; s rokonérzelemre vall az is, hogy ezen hirhedt lap a naptár 45-ik lapján az összes olvasó egyleteknek melegen ajánlatik, mint „der schneidige und geachtete(?) Kämpfer für das Deutschthum in Ungarn-Siebenbürgen.”

Ki magyar létére e naptár tartalmát elakarja olvasni, annak csak ajánlhatom, hogy jól felfegyverkezék apostoli türelemmel s így is csak úgy tegye, ha jóllakott, különben jót nem állanak étvágyáért.

De lelünk benne némi vigaszt is; nem találjuk magunkat rossz társaságban. Mert a cseheknek, morváknek, Silézia és Alsó-Stíriának s feleslegül Karintiának is kijut a rész; az oroszzlánrész azonban a mienk.

A dologban azonban egy igen feltűnő.

Loyális, művelt ember mindig kész lesz legádázabb ellenségének is jó tulajdonait elismerni. De nem így a mi kedves szász atyánkfiai!

Ezek magyarja olyan szörnyeteg, melytől az ember félelemmel és undorral elfordul; csak a pénz jó, a mit a „művelt” szász atyafi tőle bevesz.

Az ő magyarjuk erőszakos bitorló, szőszegő, ki sem törvényt, sem emberséget nem ismer; vad barbár, kinek nyelve fülsértő, a más ajkuakra nézve valószínűs Isten ostora, mely ellen keresztes hadat kellene indítani!

A kép nem hízegő, de származik a szép Erdélyországból, tehát talál.

Az említett naptár különösen azért igen érdekes, mert abban a szász urak lelkök mélyébe engednek pillantani; nem lévén annyira sem feszélyezve, mint Nagy-Szebenben és Brassón.

Egy külön cikkben a Magyarországon levő német iskolák hanyatlását tárgyalván, a vége felé az országos iskolai viszonyokat a legsötétebb színben ecsetelvén, következőkre fakad:

„Hogy ilyesmi a német birodalom határán történhetik, Németország oltalma alatt! mely a saját gyermekein elkövetett ily gyilkosságot (értsd a magyarnyelv tanítását a német iskolában) „támogat, a midőn a magyaroknak ilyet megenged.”

•Ideje, nagy ideje, hogy a német becsület, mely a megsemmisítés veszélyének ki van téve, ismét megmentessék!

Ez, tisztelt szász urak, a leplezetlen hazaárulás, mit sem német, sem muszka, önöknek el nem nézne; hanem azt tennék önökkel, mit a német kormány jelenleg tesz az orosz alattvalókkal és az orosz a nihilistákkal és a nyugtalankodó lengyelekkel; ez kemény szó ugyan, de higgadt megfontolással ha erre a szépséges gyűlöletes agitációjuk által egészen el nem vesztették, ennek valódiságát be fogják ismerni; valamint azt is, hogy tisztátalan politikai üzelmeikkel csak önön maguknak árthatnak.

Németország magasabb körei már is kezdenek tisztán látni a dologban; vették észre a hamis játékot s megvetéssel utasítják vissza a már undorító rendszeres áskálódást és piszkolódásokat.

A drezdai tornaünnepélyen a magyar nemzet ellen, a vendégszeretet az afrikai félvad népeknél is sértetlenné tartott, szentségének durva megsértése által elkövetett botrány, és a napi sajtóban ebből keletkezett vita alkalmából, Bismarck herceg közlönye, a „Norddeutsche allgemeine Zeitung”, jól sejtve, hogy ama hős tett szálai hová vezetnek, a Schulverein embereit következőképpen megleckézteti:

„Még mindig vannak sajtók özegek, kik bele nem unnak a drezdai tornaünnepély lefolyását politikai, nemzeti pártcélokra kiaknázni, s nevezetesen arra tétetik kísérlet, hogy Ausztria-Magyarország belpolitikája nemzetközi szempontokból befolyásoltassék és az ottani németek Németország védnöksége alá helyeztessenek; sőt esztelen fenyegetésekre vetemednek oly állam ellen, melylyel a legszorosabb baráti kötelek fűznek minket egybe. Távol attól, hogy a németiségnek akár Ausztria-Magyarországon, vagy akár Németországban használjon; hasonló a loyális álarca alá rejtőző, de tényleg illoyális üzelmek legfőlegbe arra alkalmasak, hogy a német osztrák-magyar szövetség ellenségeinek néhány órára kellemes ábrándot nyujson; a szövetséges két szomszéd állam irányadó köreiből ily publicistai manőver el nem hatol. Ily dolgokra egyszer mindenkorra rá illik egy francia államférfi híres szava:

„Ils n' arriveront jamais à la hauteur de mes dedains.” Magyarul: „Soha sem fogják megvetésem magaslátát elérni.”

Ezt tán csak megfogják az urak érteni?

—z.

Román lapszemle.

Foglalkozunk ezuttal azzal, hogy lássuk, miket irnak a brassói és n.-szebeni lapok az erdélyrészi közművelődési egyletéről.

A „Gazeta”, az a hozzánk képest rettentő nagy lap, elbeszéli, hogy az egylet védnökeül Trefort minisztert fogják felkérni s hogy a hadseregből sokan jelenkeztek tagokul, így kiált fel: „Minő nagyszerű vendégeskedések fognak lenni!” Na, megírja a „Gazeta”, ha még az egészségére is fognak poharat emelni! Aztán elakarja hitetni olvasóival, hogy egy levél címét, mely a „Telegrafulu Romanu”-hoz volt címezve, az illető hivatalnok N. N. távirat hivataltól fordították, a románszó nem volt inyére a hivatalnoknak, mert ekkor román távirat hivataltól jött volna ki. Lám milyen okos a mi jó barátunk! Se baj, erős olvasóinak gyomra, akarom írni — a feje. Legalább azt hiszi, hogy képesek ilyen ostobaságot is megemészteni.

Megnyomta a lelkét az a 10 kr is, mely a „Kr. Zeitungot” is megbetegítette; se baj, elmulik nála is a fejfájás.

Komolyabb dolgok, a miket a „Tribuna” irat Kolozsvárról és Fogarasról. „Látszik, úgy mond, hogy még a magyarok sincsenek mindnyájan a kolozsváriak nézetén, mert a magyarosító(?) egylet alap javára itt adott mulatságban a magyarság nagyobb része nem vett részt; a szászok és rumunok közül senki sem jelent meg, még a hivatalnokok sem.” Legalább bevallotta a „Tribuna”, hogy vannak rumun hivatalnokok is. „A mulatság egészen nyomorultul sikerült, mert 11 órakor vége volt és elkezdődött a fiatal magyarok duhajkodása. Horváth főispán nagyon tapintatos és mérsékelt ember, ő a tüntetés ellen volt. Ez volt oka, hogy a magyarság nagy része visszavonult, s hogy mulatságot, azaz tüntetést leginkább a híres Benedek által vezetett ifjuság csinálta.”

Ha az a mulatság nyomorultul sikerült, mint a „Tribuna” írja, úgy következhetünk a fogarasi társadalmi élet ziláltságára. Ha sikerült a fogarasi magyarságot a nemzetiség intrigáinak megosztlatni: ebből épen a fogarasi magyarság levonhatja jövőre a tanúságot, midőn olvasni fogja, hogy közművelődési célra irányozott mulatságát tüntetésnek és nyomorultnak hirdeti egy nemzetiségi tulzó lap. Azt hisszük ennél keményebb arcuzlapást nem kapott a fogarasi magyarság...

Ennél még komolyabb, a mit „Tribuna” Kolozsvárról irat magának. Azt tanácsolja, hogy a román-ság ne menjen 30—31-én Kolozsvárra, sőt a kolozsvári románok is távozzanak el hazulról, mert egyik kolozsvári lap puskával, bunkós bottal, karddal separével sat. fenyegetődzik; tehát jó lesz félreállni, elmenni az asociatiuna gyűlésére. És ez az ember nem pirul magát kolozsvári polgárnak írni levele alá!

A rosszakarat legmagasabb foka kell ahhoz, hogy valaki így izgasson az erdélyrészi közművelődési egylet közelgő közgyűlése ellen. Tudjuk, hogy visszafogják utasítani ezt a lelketlen izgatást a kolozsvári lapok; de részünkről sem halgathattuk el ennek megemléstét, mert látjuk benne a legundorítóbb rosszküszöket egyletünk ellen, a mely egylet ma épen olyan elváhatatlan az erdélyrészi magyarság közművelődésétől, mint az asociatiunea a románokétól. Tette valaha valaha így magyar lap az asociatiunea közgyűlésével szemben, midőn Tordán, Deészen tartották a közgyűléseket? Soha. A magyar sajtó erre nem képes. Miért nem várják be annak a kolozsvári gyűlésnek napját csendesesen, nyugodtan? Miért ijesztik véreiket ilyen képtelenségekkel? Hiszen jól tudják, hogy az erdélyrészi közművelődési egyletet a magyar társadalom legmiveltebb osztálya teremtette meg, s hogy esze ágában sincs senkinek olyan alávalóság.

Nagyon érdekes a „Tribuná”-nak 172. sz. vezércikke is, melyben azzal ijesztget, hogy a kormány a gör.-kel. egyház alkotmányát tervezi megbuktatni, ha a szerbeknél célja sikerülni fog. A „Gazeta” meg a Maticiát a tulpánszlávokat vette védelmébe. Mind pompás laptöltelések augusztus hónapjában, de hogyan mondotta Bismarck? „Nem kapaszkodnak soha megvetése tetejébe a drezdai hősök, öltögetik rut nyelvüket, hazudoznak. rágalmaznak. Se baj, rajtuk fog száradni.

Czenkalji.

Megyei ügyek.

Brassó-megye közigazgatási bizottságának augusztus havi gyűlésén semmi nevezetesebb tárgy elő nem fordult. A gyűlésen Tompa Sándor alispán-helyettes elnökölt. Az alispáni jelentések elmaradtak. — A havi jelentéseken kívül megemléstére méltó többek között: A kisebb takarékpénztárak, nevezetesen a falvakon, pénzhányban szenvedvén, váltóra kölcsönöket vesznek fel a helybeli nagyobb pénzintézeteknél. A kir. adófelügyelő ezen összegekre adót vetett. az illetők fellebeztek. A közigazgatási bizottság, tekintettel a törvényre, mely betéti összegekről szól, kimondotta, hogy ez összegek meg nem adózhatók. A kir. adófelügyelő fellebezett.

A bolonyai győgszertár ügyében beérkezett fellebbezéseket a gyűlés felterjesztette a belügyminiszterhez. Nagyon kellemetlenül hatott a bizottságra Kelemen fellebbezése, a ki abban többek között azt mondja, hogy a közig. bizottság multkori ülése „mistifikálta a minisztert.” Ezen kitételben a bizottság sértést látván, midőn azt első sorban határozottan vizsgálta, ugyanakkor figyelmzetteti a minisztert, hogy a közig. bizottság tekintélyének megóvása tekintetéből a sértő ellen a büntető törvény erre vonatkozó intézkedéseit kellene alkalmazza.

A közlekedési miniszter Derestyének postahivaltalt engedélyezett, melyet ez államvasut főnöke fog kezelni.

Végül említést érdemel még az ósánczi ut utolsó részletének kiépítése, melyre nézve elhatározatott,

hogy ott legalább egy oly ösvény készítendő, melyen egy lovas ember közlekedhetik.

Ezek az ülés nevezetesebb tárgyai, melynek már fel 11 órakor vége is volt.

Kulturegylet.

A kulturegylet brassómezei fiókegyletének elnöksége ezennel felkéri mindazokat, kiknél gyűjtőívek vannak, sziveskednének azokat legkésőbb f. hó 20-ig Sztérynyi József jegyzőhöz visszaküldeni, hogy a központi közgyűlésre a tagok teljes névsora legyen összeállítható. Az iver kívánatra visszaadnak.

Éljenek a brassói csizmadia! A brassói csizmadia-ipartársulat f. hó 9-én tartott közgyűlésében tárgyalás alá vevén a választmány azon indítványát, hogy a társulat lépjen be örökös tag gyanánt a kulturegyletbe, a közgyűlés egyhangulag megszavazta az 500 frtot. Ezen hazafias határozat felett annyival is inkább van okunk örüvendeni, hogy a gyűlésen csaknem teljes számban jelen volt száz csizmadia szintén készségesen járultak e határozathoz. Dicséretre válik. Tultették magokat kicsinyes ellenségeskedésen. Éljenek! A társulat pedig ezen határozattal újabb bizonyítékát adta, mily jó hazafiak a brassói csizmadia. Éljenek!

Az Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület brassómezei fiókjának tagjai közül tagsági díjaikat befizették: V-ik közlemény.

Dr. Otrobán Nándor, Asztalos György, Biró Sándor, Burnáz Ernő, Udvarnoki István, Szőrcsey Dávid, Gidófalvi Albert Zernestről 2—2 frt, Gidófalvi Albertné 1 frt, összesen 15 frt.

A négy előbbi közlemény 385 frt, az ötödik 15 frt. Összesen 400 frt.

Rendőri jelentés.

A junius hóban a helybeli Quittner-féle szeszgyárban a szarvasmarhák között kitört száj- és körmőfajás végre teljesen megszűnt.

Már ismételtén két örülesi esetről kell jelentenünk.

Sepsi-Szentgyörgyi születésű Solyosi Albert nőszabó rövid itt tartózkodása alatt megörülvén, átkísértetett a n.-szebeni tébolydába. Ugyanezen betegségbe esett egy brassói román kereskedő is, a ki különben már 5 évig s 7 hónapig volt a nagy-szebeni tébolydában gyógykezelés alatt. Ennek átszállítása azonban a tébolyda megtelte miatt még eddig nem történhetett meg.

Mult hó vége telé Balló János vasuti fékezőt nyomott agyon egy mozdony, a mint az a gépházba berobogott s Balla épen a keskeny bejárásban akart a mozdony lépcsőjére ugrani.

Julius 24-én délután még eddig ismeretlen tettesek az ablakon keresztül behatoltak Makkay György kőműves mester postarét 686. sz. alatti házába s onnan egy szekrényből 10 frt 50 kr ezüstpénzt s egy kettős fedelű ezüst horgonyórától (lánczczal) szóló zálogjegyet loptak el. A gaz tetteseket még nem sikerült kézre keríteni, ellenben kézrekerült a Sinaiából tolvajlás miatt körözött Kreiner Albert nevű pinczér, a ki átadatott az illetékes büntető törvényszéknek.

Mintegy 8 hóval ezelőtt egy helyben alkalmazva volt vasuti tisztviselő s neje, szoptatós gyermeket nevelés s ápolás végett egy helybeli szegény családnak adták át, igérvén, az ellátásért havi 8 frtot. Egy idő múlva a jó szülők eltűntek Brassóból, a nélkül azonban, hogy az itthagyt gyermekekről gondoskodtak volna. Jelzett szegény család jelentést tévén, hogy tovább a gyermeket nem tarthatják, intézkedés történt az iránt, hogy a lelketlen szülők felkutassanak gyermekek átvétele végett.

A Spanyolországban uralkodó kolera fellépésének megakadályozására megtették ez idén is a szükséges intézkedések. Ezen, ugy a sajtó, mint szomszédatyák útján közölt hirdetést nem ajánlhatjuk eléggé a t. közönség b. figyelmébe, annyival is inkább, mert ugy a nyilvános helyek, szállodák, vendéglők, fogadók sőt a magánházak is egy állandó bizottság által fognak tisztaság tekintetéből megvizsgáltatni és a jelzett hirdetésben foglalt rendeletek ellen cselekedők az illetékes hatóság által a törvény értelmében legszigorubb fognak megbüntettetni.

A városkapitányság által javasolt s a városi képviselő által jóvágyott rendőrségi új felfegyverkezés s részbeni felszerelés keresztül vitetvén, azon meggyőződésünknek kell kifejezést adnunk, hogy míg ezen változások egyrészt növelik a rendőség tekintélyét, addig az új fegyverek s ruházat (kalapok) tartóssága és használhatósága sokkal kiválóbb eredménnyel kecsegtet mint az előbbi.

Szinészet.

Polgár Károly társulata tegnapelőtt, kedden, bérletszünetben „Rip van Winkle“ című operetében lett a kevés számban megjelent közönségnek bemutatva. Csodálkozásunkat kell kifejeznünk a gyenge látogatás felett, — mert az e társulatot megelőzőtt jó hírnév után telt házra számítottunk.

A mi magát az előadást illeti, nem akarunk nagy kritikába bocsátkozni, de már e helyen két körülményre kell a t. igazgatóságot figyelmeztetnünk. A primadonna vagy nagyon rosszul volt disponálva, vagy játéka által akart kitűnni, mert éneke gyenge volt és Antal kitűnő és roppant térfogatu baritonja mellett nagyon is kellemetlen benyomást tett a hallgatóra. E tekintetben gyors intézkedésre kérjük a t. igazgató urat, mert különben a dalos népszínművek és az operettek gyenge hatást fognak előidézni.

Másodszor — ugy látszik — a karok el vannak hanyagolva. Az intenzív és mondhatni hatásos basszus mellett az alt és sopran nemcsak elveszett, de valóságos kiabálást és kurjantást hallottunk, különösen a harmadik felvonás elején. A tisztelt női-kórust mérsékletre kérjük, a karmester urat pedig szorgalmasabb gyakorlatra vagyunk bátrak felhívni.

Polgár Gyula, mint rendesen, kitűnő volt. A többi szereplők sem rontottak, sőt Baranyai nem megvetendően nyomta a basszust.

Teltebb házakat kívánunk a csakugyan iparkodó társulatnak, de jobb előadásokat várunk, habár megengedjük, hogy lehetséges, miszerint kevés idő volt az első darab előkészüléséhez. — De hiába! Polgár Károly társulata minket elkényeztetett, mert csakis jó előadásokra voltunk e társulat részéről megszokva.

Helyi és vidéki hírek.

Tárgyhalmaz miatt „Tinódi Sebestyén“ című tárczánk, az „Ipar s kereskedelem“ szimű czikkünk II. része s a f. hó 12-én tartott városi közgyűlésről szóló tudósításunk jövőre maradt.

Magyar bank. A mint értesülünk egyik magyar bank egy főbb embere, két napig az itteni viszonyokat tanulmányozta, tervbe van véve, vagy az első erdélyi bank magyar szelvényben leendő reorganizációja, vagy egy új bank alakítása, az illető az irányadó személyekkel érintkezésbe lépett, a végeltörles előbb Budapesten történik. Örövendünk, ha ezen pénzintézet az anyagilag különben is háttérbe szorult magyarságnak előnyére szolgálva.

Rombauer Emil állami főreáliskai igazgató ur pár napra N.-Szebenbe rándult, hogy ngos Elischer kir. tanácsos és kerületi főigazgatónál tiszteletét tegye és vele a brassói áll. főreáliskola érdekében behatóan értekezzen.

Különvonat. A kultur-egylet augusztus 30—31-én tartja nagygyűlését Kolozsvárott. Az előkészületek nagyban folynak. A résztvevők száma igen nagynak ígérkezik, s épen ezért Brassóból Kolozsvárra s vissza igen mérsékelt áru különvonat fog rendeztetni. Erről jövőre bővebbet.

A brassói áll. el. és polg. leányiskolák a budapesti országos kiállításon. Dr. Kerékgyártó Elek a „Nemzet“-ben (216. sz.) Tanúgy az országos kiállításon „a női kézimunka kiállítás“ czimen a brassói áll. el. és polg. leányiskolákról ezeket írja: „Lehetetlen az oly iskolának fényes jövőt nem jósolni, melyben a kézimunka fejlődés menete, csoportosítása annyira szakszerű, mint például a brassói magyar királyi állami elemi és polgári iskoláé.“

Robbanás halállal. Megrendítő eset történt f. hó 11-én délután a brassai kőbányában (Bolonya). — A munkások robbantással voltak elfoglalva. Egy nagy szikla tetején ült Gereveanu fuvaros. Egy munkás figyelmeztette, hogy szálljon le róla, mert a szikla már dynamittal töltetett meg. A román fuvaros nem akart rá hallgatni. Egyszerre nagyot robban, a szikla elválik tömegétől, lezuhan nagy robajjal s maga alá temette a fuvarost, a kinek koponyáját ugy összezúzta, hogy a szerencsétlen ember rögtön szörnyet halt. Teste egészen össze volt kuporodva, így szállították el a kőbányából. Egy kissé több óvatosság kellene!

Ira Paine jó! Az amerikai kapitány, a lővészek királya, a hirneves műlvész, ki egész Európa bámulatát bírja, ki Budapesten a legelőkelőbb emberek által bámultatott és ki utóbbi időben Erdélyt is meglátogatva, Kolozsváron mutatá be magát és jelenleg Nagyváradon van. E hó 16-án a dalesarnokban fogjuk őt Brassón bámulhatni. Lesz sürgés-forgás, tolongás, — mert mai nap csak egy Ira Paine van a világon. Ira Paine legutóbb Kolozsváron mutatta nagy művészetét. A közönség, a sajtó egyhangulag lelke-

sült érte. A mit ő produkál, az eddig páratlanul áll Polgár Károly nagy áldozatot hoz szerződésével, de nem kimél semmit, csakhogy alkalmat nyújtson közönségünknek élvezni a lővész király mutatványait. Ira Paine megérkezésének híre roppant nagy benyomást tett a brassói közönségre, mely már is nagy számban jegyezte elő jegyeit az igazgatónál. Figyelmeztetjük tehát közönségünket, hogy el ne mulassza az alkalmat, siessen előjegyeztetni helyeit. Az előpataki elite-közönség 50 jegyet jegyeztetett elő.

Kiállítási segély. A brassai róm. kath. egyház-köztség Biró Sándor vezértanítónak azon célból, hogy a kiállítást megtekinthesse, 80 frt. segélyt szavazott meg. Dicséretére válik az egyháznak!

A királyné és egy parasztasszony. Királynénk egyik közelebbi sétáján a következő érdekes kis eset történt. Midőn a Nassfeldre készült fölmenni, egy korosabb parasztasszonnyal találkozott, ki kézen fogva vezetett egy fiút. A királyné kérdezte tőle, messze van-e még a „Nasskamm“ és meredek-e az út odáig? „Messze van — felelte a parasztnő tiroli kiejtéssel — meglehetősen messze és az út meredek.“ A királyné tovább kérdezte: „Honnét jön és hova megy?“ „Mészszírlől jövök. — Wittersill mellől; Gasteinba megyek, mert hallottam, hogy ott a királynét lehet látni.“ A királyné kérdezte: „Melyiket akarja látni: az osztrák királynét, vagy Vilmos császár nejét?“ „Már csak szivesebben látnám a mienket. Megláthatom-e még?“ „Menjen csak gyorsan, még megcsípheti!“ — szólt a királyné, s Majláth kisasszony által 5 forintot adatott át neki. „Köszönöm szépen! — szólt a parasztnő. — Maga talán nemes asszony? Talán valami grófné?“ A királyné mosolygott s tovább haladva így szólt: „Majd meg fogja tudni!“

Végrehajtók - egylete. A bírósági végrehajtók f. évi július 26-án Temesváron kongressust tartottak. Mint értesülünk, ugyan ekkor országos kölcsönösen segélyző egyletét is alapítottak. A brassai törvényszék területére aelnökké: Borsos Zsigmond brassai bir. végrehajtó választatott.

A trónörökös levele Jókaihoz. Jókai, ki tudvalevőleg Balatonfüreden időzik, a napokban levelet kapott a trónörököstől. A levél — mint rendesen — kifogástalan magyar nyelven van írva. A levél elején a kiadandó munkával foglalkozik a trónörökös s végül abbéli reményét fejezi ki, hogy a Füreden való tartózkodása erősíteni fogja Jókai egészségét. Aztán e szavakkal végzi: „Ez kívánata az ön — hí Rezsőjének.“

Gyermekegyilkosság. Szebenben egy jobb családból származó leány titokban szült. A leány apja a szülés után rögtön elásta a gyermeket.

Nagy zivatar vonult el a mult héten Szabadka város fölött, minő ember emlékezet óta aligha dult. A villám a sz. Terézia főtemplom ajtaját és belsejét igen megrongálta s egy szegény ember kunyhójába is beütött, minek folytán az porrá égett.

Gromon Dezső milliomos! Gromon Dezső honv. min. államtitkár nagy örökséghez jutott a legközelebb Bécsben elhalt báró Prandauval való rokonsága révén. Az örökség meghaladja az egy millió és százezer frtot. —

Jégverés. Kubinban és környékén 9-én iszonyu vihar dühöngött. Hat dekagramm sulyu jégdarabok hulltak óriási károkat okozva a házakon, szőlőkben és állatokon.

Hunyadon érdekes fötfedezést tett Tornyai Sándor; ugyanis egy 230 hold nagyságu márványtelepre akadtak. Van fehér és szürke márvány.

Öngyilkosság. Ujvidekről írják e hó 8-ról: Az elmúlt éjjel 11 órakor Fernbach Valentin 28 éves fiatal ember, Fernbach Antal bácskai gazdag földbirtokos fia agyonlőtte magát. Örültségi rohamban követte el e tettét. Sajátságos, hogy az öngyilkos neje két évvel ezelőtt hasonló módon vetett véget életének.

„Nem ölt meg, csak meghalok.“ Hajdu-Nánáson a napokban megrendítő gyilkossági eset történt. Egy Bata Gábor nevű juhász a pusztai béresházba menvén lakni, szép, 17 éves nejét is magával akarta vinni. A fiatal menyecske azonban nem akarta elhagyni anyját, s amiatt a juhász oly dühbe jött, hogy nejét egy bicskával agyonszurkálta. Egy szomszédasszony véletlenül épen akkor nyitott a szobába, mikor a juhász nejét balkarjában tartva, a bicskát harmadszor döfte mellébe. Rémülten kiáltott rá, hogy mit csinál a feleségével? — „Nem ölt meg, csak meghalok“ — nyögte a szerencsétlen fiatal asszony, s utolsó tekintetének elhaló sugarában is szerelem és bocsánat csillámlott föl a gyilkos fejére. Bata Gábort elfogták.

Keresztény-üldözés. A guinhoni püspök jelenti, hogy Bindinh és Phuyen tartományokban öt hittérítő és számos keresztény fölkoncizoltatott. 8000 keresztény Guinhon területére menekült, melyet a francziák tartanak megszállva.

Keleti expedíció indult utnak, mely a kormány támogatásával az egész Balkánt be fogja utazni, hogy ott közgazdasági, történelmi, néprajzi, archeologiai és geologiai tanulmányokat tegyen. Ez az első komoly és nagyobb szabásu tanulmányut, mely kiválólag magyar szempontból indul a ránk nézve oly fontossággal bíró Balkán-félszigetre kutatás végett. Az expedíció

tagjai: György Endre, Weisz Berthold, Inkey Béla, Strausz Adolf, dr. Réthy László és Novák Bertalan. Az út három óra fog terjedni.

Kényes vevő. Róma egyik első rendű divatáru üzletébe f. hó 1-én egy vidéki hölgy lépett be s kalapot kért a legutóbbi divat szerint. Igen szép capotetot mutattak neki, ő azonban bosszusan fordult el s a kirakatban levő barretre mutatva szölt: „Azt hiszem, ez a legújabb divat.” — »De signora, felelt a kereskedő, az bibornok kalap s csak rövid időre tettük ki a kirakatba.“ A hölgy hangosan kiáltott föl: „Üres kibeszélés, ha ezt a kalapot nem adja ön, másikat nem veszek” s ezzel hangosan szitkolózva, ment ki a boltból.

Erdőégés. Algirban 4000 hektárnyi erdő lángban áll. A nagy hőség következtében számos rögtöni haláleset történik.

A kolera. Marseilleban az aug. 6. tól 7-ig lefolyt 24 óra alatt 26 ember halt meg kolerában. A „Temps” konstatálja, hogy az egészségi állapot Marseilleben aug. 6-ika óta lényegesen javult. A touloni tengerészeti kórházban aug. 8-án egy kolera-gyanús betegségi eset fordult elő. Spanyolországban 24 óra alatt aug. 7-től 8-ig 4700 ember betegedett meg és 1700 halt el kolerában.

Mulatságos katalógus. Egy zeneműkereskedés katalógusában, a melynek írója egy csöpp figyelmet sem fordított a pontozásra, a következő mulatságos dolgokat olvassuk: Ezt a kerek erdőt járom én négykézre. — Oh mint imádlak 70 krért. — Ott az ellen, döng az ágyu hegedükisérettel. — Oh nyujts balsamot nagy orchester számára. — Mind-mind tied mit adhatok 50 krért. — Talpra magyar, hi a haza vonókisérettel. — Mi a magyar most? Vegyes kar zongora kísérettel. — Hűvös börtönöm ölen kesergek

Soló violóval. — Vegyék el hát lantom is 60 krért. — Mi szép vagy édesem fuvolával. — Ős Buda gyermeke fel szaporán zongorára. — Halkan esd a csendes éjben 25 krért. — Vészes a kék szem pillantása férfikarra. Ide temessetek zongorára 2 hegedűvel.

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1885 augusztus hó 13-án.

Román papírpénz à 20 frankos	8.86 vétel 8.88 eladás.
ezüstpénz à 20	8.80 „ 8.85
Napoleon d'or (aranypénz)	9.90 „ 9.91
Török lira	10.14 „ 10.16
Orosz imperial	11.16 „ 11.18
Arany	5.84 „ 5.86
Orosz papírrubel	122.— „ 123.—

Felelős szerkesztő: **Szterényi József.**

Kiadótulajdonos: **Alexi könyvnyomdája.**

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 5480/1885.

(187) 1—1

H I R D E T M É N Y.

A Spanyolországban fellépett ázsiai cholera által hazánkban is nem csekélybe veendő veszélyek fenyegetnek. Ennélfogva kötelességnek tartja a városi kapitányság, hogy ezen betegség városunkbani fellépése lehető meggátlása céljából a következő egészség-rendőri gátló és óvó-intézkedéseket elrendelje.

I.

Minden szállodák-, vendégfogadók- és kocsmákban a pöczegődrök alapos tisztítása eszközözlendő; azoknak kiütésítése előtt pedig azok az illető háztulajdonos vagy házgondnok által egy 20 liter víz, 1 klgr. vasgálicz és 1 klgr. szénýolsavból álló vegyítéssel fertőtlenítendő; kisebb helyiségekben és magánházakban a fertőtlenítés a fennirt vegyítésnek megfelelő kisebb mennyisége által eszközözlendő.

A keresztül nem vitt fertőtlenítés a pöczegődrök tisztítása vállalkozója által minden egyes esetben bejelentendő az alólirt kapitányságnak. Konyhahulladék és másféle piszok vendéglőkbeni, valamint magánházakbani halmazata, a mely a levegő megmontásául szolgál, szigoruan meg van tiltva.

A szállodák, vendégfogadók és kocsmákban pöczegődröknek kiütésítése legalább kéthetenként foganatosítandó. Általában arról is

kell gondoskodni, hogy minden nyilvános hely, piac, utca, csatorna (patak), valamint minden nyilvános épületnek és magánháznak árnyék-széke legtisztábbban tartassék.

Azon udvarokban, melyekben a húgy csöbrökben meggyűjtik, $\frac{1}{2}$ méternyi távolságra gázmész felhintendő, a csöbrök pedig minden második napon kiürítendő, ellenkezőleg ezen rendelkezésnek áthágása szigoruan meg fog büntettetni.

II.

Brassóban megjelenő minden utazó — akár vendégfogadóba, akár magánházba szálljon be — egészsége figyelemmel kísérendő és netaláni megbetegedése az alólirt kapitányságnak azonnal bejelentendő.

III.

Csak édelhető élelmi szerek és italok eladása van megengedve; éretlen gyümölcs, rothadásnak nyomait mutató főzelék eladása szigoruan meg van tiltva.

Fennebbi intézkedések szigorú keresztülvitele céljából városunk minden lakósa ezennel komolyan felszólíttatik, városunk közönségének közérdekében a fennebbi rendelkezéseknek minden áthágását az alólirt hatóság tudtára hozni.

Brassó, 1885. évi július hó 31-én.

A városkapitányság.

Hirdetmény.
Sz. 4098. —
1885. polg.
A brassói kir. törv.-szék
közöszírre teszi, hogy a brassói
kir. közjegyzői egyik állomás-
ra áthelyezett Maager József
kir. közjegyző irodáját 1885.
aug. hó 13-án (Brassó szentlélek-
utca 146. sz.) megnyitja.
Brassó, 1885. augusztus hó 11-én.
A királyi törvényszék üléséből:
Coliban,
Brennerberg,
h. elnök. (188) 1—1
h. jegyző.

A színház alatt
ez évi szent-Mihály naptói
kiadó (182) 3—3
három tágas, nyílt
bolthelyiség
egybejáró,
vagy összesen, vagy kettő
együtt, s egy ismét külön
kedvező feltételek mellett.
Értesítések adatnak Lópiacz 29. sz. a.

Magy. kir. államvasutak.

16492/1885.

Königl. ung. Staatsbahnen.

Pályázati hirdetmény.

A magyar királyi államvasutak igazgatósága alábbi talpfa-váltó és külön talpfa szükségletét 3 évre biztosítani szándékozik.

A szükséglet a következő:

Offert-Ausschreibung.

Die Direktion der königl. ung. Staatsbahnen beabsichtigt den nachstehenden Bedarf an Schwellen, Steichen und extra Schwellen für 3 Jahre fest zu stellen.

Der Bedarf ist folgender:

Mely üzletvezetőség részére		Evenkinti szükséglet — Jährlicher Bedarf									
		I.		II.		III.		I. II. III.			
		r e n d ü — R a n g e s									
		t ö l g y f a — G e i e n									
Für die Betriebsleitung	években 1886, 1887, 1888 für die Jahre	bikkfa Buchen									
		közbelső Mittel	csatló Stoss	közbelső Mittel	csatló Stoss	közbelső Mittel	csatló Stoss	közbelső Mittel	váltó és k. talpfa Steich. u. Schwell.		
		talpfa, darab Schwellen Stück								kubikméter Kubikmeter	
Budapest	pro Jahr évenként —		5000	32000						220	
Losonez			4000	24000	3000	20000	1200	3800		216	
Miskolcz			6000	22000	800	5500				310	
Szolnok		160000	8000	25000	300	1500				234	
Kolozsvár Klausenburg			9000	36000						204	
Arad			8000	17000						209	
Szabadka Maria-Theresiopel			4000	17000						86	
Zágráb Agram		6000	37000	4400	18000				221		
Ennélfogva pályafentartási célokra egy évre Daher für ein Jahr		160000	50000	210000	8500	45000	1200	3800		1700	
Uj építkezésekre 1886-ra	a központi háló- zat részére für das Central- Netz			64500						1170	
Für Neubauten pro 1886.	a déli vonalok részére für die südlichen Linien			37000						306	

Az ajánlatok f. 1885. é. szeptember hó 15-éig az anyag és leltár kezelési szakosztálynál benyújtandók, a bánatpénz pedig szept. 14-ig leteendő.

A közelebbi határozmányok, valamint a szállítási feltételek a fennebb érintett szakosztálynál és valamennyi üzletvezetőségénél megtekinthetők vagy az előbbbenitől megszerezhetők.

Budapest, 1885. augusztus hóban.

(183) 3—3

Az igazgatóság.

Budapest, im Monate August 1885.

Die Direktion.

Nyujtsunk kezét a szerencsének!

IGÉRVÉNYEK 3%-os Földhitel-sorsjegyekre. — Főnyeremény 50.000, 2000, 1000 forint. Legkisebb nyeremény 100 frt. — Huzás már augusztus 17-én. — Egy drb. 1 frt 50 kr.

Magyar járadék-sorsjegy igérvények.

Főnyeremény 150.000 frt, 15.000, 5000, 1000, 500, legkisebb nyeremény 144 frt — adómentes. Huzás aug. 14-én. Csak 3 frt 50 kr.

Osztrák Vöröskereszt-sorsjegyek. Huzás szeptember 1-én. Szorosan a hivatalos tőzsdei árfolyam szerint.

Hitel-sorsjegy igérvények.

Főnyeremény 150.000 frt, 30.000, 15.000, 5000, 2000, 1500, 1000, 400 frt és 1851 nyerem. à 200 frt; az összes nyeremények értéke 600.600 frt. Egy sorsjegy ára 5 frt. Huzás szept. 1-én.

Budapesti országos kiállítási sorsjegyek.

Főnyeremény 100.000 frt, 10.000, 5000, 4000, 3000, 2500, 2000, 1500, 1000, 600, 500, 400, 300, 200, 100 frt stb.; összesen 4000 nyeremény. — Huzás október 1-én. — 1 drb. sorsjegy csak 1 frt, 10 darab vételénél a vevő egy ingyen-sorsjegyet kap.

Továbbá ajánlom magamat mindennemű kül- és belföldi arany- és ezüstpénzek, ugy sorsjegyek és állampapírok vételére és eladására s hitelezek azokra a legolcsóbb kamatláb mellett; elintézem utalványok incassóját Európa minden helyén, valamint szelvények-, nyerményektől is; elvállalok bizományokat, megbízásokat a bécsi, budapesti és bukaresti tőzsdék számára. Külföldi megrendelések kívánatra postautánvét mellett készséggel teljesíttetnek Teljes tisztelettel

Adler L. Jakab

váltó-üzlete, Brassóban, főtér, virág-sor.

(185) 2—2